

Informacje dla Elfów

Mitología

Pierwsi byli bogowie. Rodzenstwo - Landvetiir, Hagna i Argos.

Kiedys bogowie sie zalozyli kto z nich jest najdoskonalszy i postanowili to sprawdzic.

Hangna stworzyła Ziemię.

Argos stworzył Słońce.

Landvetiir stworzył Ksiezyc.

Ich spór nie został rozstrzygnięty, więc postanowili mierzyć się dalej.

Landvetiir stworzył lasy i morza.

Hagna stworzyła góry i ich bogactwo.

Argos powołał do życia wszystko co żyje na ziemi.

Zadane z ich dzieł nie mogło zyc bez innego. Spór nadal nie został rozstrzygnięty.

Argos co prawda się wywyższał, że tylko on powołał do życia istotę inteligentną, ale Hagna uciszyła spory i rodzeństwo dało sobie spokój z zakładem.

Tymczasem Landvetiir tak pozazdrościł Argosowi jego dzieła, że postanowił też powołać do życia istoty żywe. Nie mając innego wzorca, stworzył z ziemi, powietrza i wody (ponoc też użył do tego ścięgna jelenia, serca orła, mięśni zająca, oczu sokoła i strun głosowych słowika) najdoskonalsze z istot na swoje podobieństwo. Cieszył się nimi i obserwował. Nauczył je wszystkiego co sam umiał.

Zazdrosny Argos był ciekaw gdzie na długie stulecia znikła brat i odkrył tajemnice. Rozzłościł się bardzo i chciał zniszczyć dzieło, ale Hagna w porę znalazła braci i stłumiła ich gniew.

Argos postanowił też stworzyć istoty na swoje podobieństwo, ale w gniewie i zazdrości spieszył się bardzo. Tak powstały ludzie. Z gniewu i zazdrości.

Hagna tez chciała mieć dzieci które będą ja kochać. Zniknęła wiele wieków i tam cierpliwie uformowała lud któremu przekazała całą swą mądrość.

Tak powstały elfy, ludzie i krasnoludy.

História

Na początku wojen elfy stanowiły jedną siłę. Były piękne, szlachetne, godne miana potomków Landvetiir. Razem walczyły z bestiami spoza portalu, które chciały przejąć świat, również ich świat.

Verquendi. W krytycznym momencie wojny, kiedy szala zwycięstwa zaczęła się przechylać na stronę sił chaosu, elfie dowództwo zdecydowało część swoich rodaków odesłać w najgłębsze lesne ostepy, tak, aby przynajmniej część rasy przetrwała. Tak się też stało. Stało się również tak, że zdarzenie to jest przez elfy krwi nazywane „zdrada” „ucieczka” lub „tchórzostwem”. Nieszczęśliwi, nie wiedza, jaki koszmar czekał ich rodaków w lesnych ostepach. Siły mroku już i tam wyciągnęły swoje macki. W Puszczy czaiły się potwory. Kolejne elfie istnienia musiały zginąć, zanim w najgłębszych ostepach puszczy istniała enklawa. Enklawa budowana była od podstaw, z najbardziej początkowo prymitywnej materii. Przez wiele dziesięcioleci elfy tu żyły w poczuciu zagrożenia ze strony bestii. Swoje tereny zabezpieczyły tak silnymi zaklęciami, tak poplatały ścieżki że żaden smiertelnik nie był w stanie dotrzeć do nich bez zaproszenia. Na granicach postawili wartowników, którzy albo ostrzegali albo wybijali nieproszonych gości którzy przez przypadek zaplatali się na te ścieżki. Wiele ludzkich istnień zginęło na tej drodze. Niektórych czasem wyprowadzali na skraj puszczy i wskazywali drogę do domu. Stąd powstały legendy i bajki o elfach jako istotach złych i demonicznych, albo o elfach dobrych, wskazujących drogę zagubionym wędrowcom. Tak powstały elfy znane jako lesne lub dzikie.

***Varayaquendi.** Te co zostały, walczyły dalej. Walka była prowadzona za pomocą magii i stali. W pewnym momencie elfy zostały zepchnięte w najdalsze rejony świata, źródła mocy zaczęły się wyczerpywać. W niektórych rejonach brakowało miejsc z których można było czerpać moc. Te elfy zaczęły czerpać moc ze swoich sił vitalnych, lecz bardzo je to osłabiało. Wszyscy oni byli tak wyczerpani, że podczas rzucania każdego czaru otwierały im się rany, krew płynęła na skórze i pod skórą. Wówczas część dowódców, bez porozumienia ze sobą zaczęła pobierać manę ze źródeł mocy portali chaosu. Wojska tych, którzy niepodjęli tych decyzji, osłabione, zostały wybite przez potwory.*

Elfy które zaczęły czerpać moc ze źródeł chaosu stawały się z dnia na dzień coraz silniejsze. Zaczęły zyskiwać przewagę w walce z bestiami z innych

wymiarów i zaczęły je wypierać. Zamknęły część portali, ale nie wszystkie. Próbowaly żyć bez mocy chaosu, ale ich siła sprawiła, że się od ich uzależniły. W momencie kiedy przestawały z nich korzystać, zaczęły wracać do stanu, kiedy otwierały im się rany, krew płynęła na skórze i pod skórą. Z jednej strony uzależnienie stało się ich tragedią, z drugiej natomiast pod wpływem mocy portali zaczęły się zmieniać. Stały się chaotyczne, bezwzględne, zabijanie zaczęło im sprawiać przyjemność. Stały się najsprawniejszą armią na świecie.

Wysokie elfy widząc co się święci odcięły się od swoich braci, co tym bardziej.

***Isilquendi.** Uważają że tylko one wytrwały na właściwej ścieżce podczas wojny. Odizolowały się od innych elfów i jako ostatni, według swojej opinii, spadkobiercy tradycji Landveðir kultuwją w niezmięnionej postaci dawne zwyczaje. Jednocześnie stały się przez to pyszne i aroganckie.*

Zwyczaj pogrzebowy

***Elfy lesne.** Po „śmierci” ciała elfa jest składane w ziemi z honorami. Potem wszyscy z zaciekawieniem obserwują, jakie drzewo w tym miejscu wyrosnie. Z drzewem, które wyrosnie na tym miejscu potrafią się komunikować kapłani i bliscy przyjaciele „zmarłego”. Dlatego elfy są wieczne, a ścięte Drzew uważane jest za największą zbrodnię wśród nich. Wśród elfów lesnych jednym z największych uroczystości jest Święto Szeptów, w trakcie którego elfia społeczność za pomocą kapłanów rozmawia z Drzewami*

***Elfy wysokie.** Elfy wysokie pała na stosie zwłoki swoich zmarłych, a czczą ich w formie deszczu, strumieni, mórz. Wierza (sa pewne), że właśnie nad woda mogą się z nimi komunikować (lub w deszczu). Stad też deszcz i teczka sa postrzegane przez elfy wysokie jako szczęśliwy omen. W czasie deszczu (lub nad woda) przyjaciele i kapłani mogą się komunikować ze zmarłymi.*

Slownik

Gwiazda świeci nad godziną naszego spotkania: *Elen síla lúmenn' omentielmo*
 Czesz *Aaye*
 Dobrze cię widzieć *Mae govannen*
 Zegnaj *Namaarie*
 Na razie! *Tenna'san'*
 Dziękuję *Díola lle*
 Przepraszam *Amin hiraetha*

Calij orka! *Auta miquła ortu*
 Smierdzisz jak człowiek - *Łle hořma ve' edan*
 Nie rozumiem ludzi *Amin n'rangwa edanea*
 Jesteś brzydki i twoja matka śmiesznie cie ubiera *Łle n'vanima ar' Ĺle atara*
lanneina

Czy ja cie znam? **Amin sinta lle?**
 Dobrze sie czujesz? **Lle tyava quel?**
 Czy mówisz w elfim języku? **Lle quena i'lambe tel' Eldalie?**
 Jak sie nazywasz? **Mani naa essa en lle?**
 Czego chcesz? **Mani uma lle merna (ten' ta)?**
 Kto tu dowodzi? **Ya auta yeste?**

Wreszcie! **Yallume!**
Pomóż mi! **Tua (amin)!**
Patrz! **En!**
Teraz! **Si!**
Biegnij! **Rima!**
Stój! **Tampa!**
Badz cicho! **Dina!**
Chodź tu **Tula Simone**
Powodzenia! **Quel marth**

Mój przyjacielu **Mellonamin**
 Pani **Arwenamin**
 Panie **Heruamin**
 Mroczny **Molier**
 Zły **Ksher**